

at indføre Bestemmelserne om Tilsynet i Loven; det er muligt, at vi lade være at gøre det, hvis Forslaget om et forandret Tilsyn vil fremkomme i en nærmere Fremtid, men saa meget er ganske klart, at vi maa have ny Regler derom, vi maa kræve at se disse Regler, førend vi kunne endelig slippe denne Lov fra os.

Efter at jeg saaledes har omtalt de Punkter, i hvilke den højtærede Indenrigsminister ikke har efterkommet Folketingets Opfordring, er det mig saa en mere glædelig Pligt at gaa over til at sige, at for saa vidt selve Lovens materielle Indhold angaar, er det en fuld, rund Opfyldelse af de Opfordringer, som Folketinget har stillet, den er saa fuld og rund, at jeg vel kan forstaa, at enkelte Medlemmer selv af dem, som have stemt sammen med vort Parti for Dagsordenen, maaske ere blevne betænkelige. Jeg haaber imidlertid ikke, at disse Betæneligheder skulle være saadanne, at det ikke skulde lykkes os at faa en god Lov ud af Forslaget og det i en meget nær Fremtid. Jeg skal søge nu at paavise det, jeg vil ikke sige i det enkelte, men i store Hovedtræk; Indgaaen paa Detailbestemmelser vil snarere være et fremtidigt Udvalgs Sag. Jeg skal bemærke, at Loven, som i Forhold til sit store Omraade er meget kortfattet, synes mig velskreven, omhyggelig og vel gennemtænkt i alle sine Bestemmelser. Det er desværre ikke Tilfældet paa det første Punkt, jeg skal omtale. Det synes mig næsten at være den eneste vanskelige Nød at knække, som findes i Lovforslaget. Det første Punkt, jeg nemlig skal omtale, er Lovens Omraade, Spørgsmaalet om, hvilke Bedrifter der indrages under Lovens Virksomhedsfelt. Der findes jo Hovedbestemmelsen i Lovens § 1: „Arbejde i Fabrikker eller saadanne Værksteder, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade, samt i enhver anden Haandværks- eller Industrivirksomhed, i hvilken samtidig og regelmæssig et større Antal Arbejdere beskæftiges enten udelukkende eller væsentligt i overdækkede Rum uden for deres Hjem, er et under Indenrigsministeren henlagt Fabriktilsyn undergivet“. Det er jo Hovedbestemmelsen, men naar man læser Loven flygtigt, vil man kunne tro, at Hovedbestemmelsen findes paa et andet Sted, nemlig § 2, hvor der staar: „Enhver Arbejdsgiver i Haandværk og Industri, hvis Virksomhed ikke allerede er Fabriktilsyn undergivet, og som i samme Bedrift beskæftiger flere end 5 Arbejdere, eller som — uden Hensyn til Antallet af de af ham beskæftigede Arbejdere — i sin

Virksomhed benytter mekanisk Kraft, der tilvejebringes ved Hjælp af Damp, Gas, Petroleum, Elektricitet eller lignende“. Men saaledes er det jo ikke, hvis jeg læser rigtigt. — Disse Virksomheder ere kun underkastede en Formodning, en Præsumption, om, at de høre ind under Fabriktilsynet. De skulle derfor gøre Anmeldelse, og det bliver da Fabriktilsynet, og i anden Linie Ministeren, der afgør, om de kunne siges at beskæftige „et større Antal Arbejdere“ eller i øvrigt svare til de Kriterier, der angives i § 1. Det er vistnok meget fornuftigt men samtidig ret vilkaarligt. Det er en meget stor Myndighed, man herved lægger i Ministerens Haand. Det kan maaske ikke ordnes anderledes, men jeg kan ikke nægte, at jeg med min noget juridisk konstruerede Hjerne vilde foretrække en nøjere Bestemmelse. Jeg indrømmer, at det, der staar i Motiverne, snarere skræmmer end frister til at forsøge paa en nærmere Definition. Jeg siger, der er en vis Uklarhed paa dette Punkt, som det maaske kunde være ønskeligt at faa rettet. Som Loven foreligger betegner den en meget betydelig Udvidelse af den nuværende Lovs Virkemaade, idet et stort Antal Haandværksbedrifter drages ind under Loven. I hvor stort Omfang dette er rigtigt, og i hvor stort et Omfang Børn overhovedet ere beskæftigede i disse Virksomheder, kan der være Tvivl om. Lærlingeloven vil kunne dække en Del af disse Bedrifter, men det kan jo være Genstand for en senere Forhandling. Derimod kan jeg med ublandet Glæde og uden noget som helst Forbehold anbefale Bestemmelsen i 3dje Stykke af § 1. Det hedder der: „Det kan derhos ved Politivedtægt forbydes paa Beværtningssteder og Forlystelsessteder at beskæftige Personer, der endnu ikke ere fyldte 18 Aar“. Jeg finder det overordentlig heldigt at kunne gribe ind her, og jeg finder den angivne Vej, at gøre det gennem Politivedtægten, ubetinget anbefalelsesværdig. Der gives derved Kommunerne Adgang til at skønne, hvorvidt det rent lokalt er ønskeligt at gribe ind her eller ej. Den eneste Indvending, jeg kunde tænke mig, er, at man maaske burde have brugt noget fyldigere Udtryk end „Beværtningssteder og Forlystelsessteder“. Man burde maaske noget nøjere angive, hvorvidt Teatre ere dragne ind herunder, hvilket jeg vilde finde rigtigt. Der finder nu der et stort Misbrug Sted af Børn, idet Teaterforestillingerne ofte trække langt ud paa Natten. Noget mere usikker er jeg